

សៀវភៅយ៉ូអង់ និង ក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរនៃទីសុទ្ធចុងទើបរំពឹងឡើងវិញ — លេខដប់មួយ

Jeff Pippenger
2025-12-14

លេខដប់មួយ

សារអំពីគុណភាពចុងក្រោយ

គឺជាការព្រមានអំពីការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលបង្កដល់កំពុងខិតមកជិត
ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងការហៅឱ្យគ្រូរៀនខ្លួនឯងឱ្យរស់ឡើងវិញ។ គំនិតទាំងពីរនេះ
ត្រូវបានគំរោងឡើងក្នុងចំណុចទីដប់ និងទីដប់មួយ នៃនីមិត្តភាពរបស់អសោយ
ហើយវាត្រូវបានបង្ហាញក្នុងបរិបទនៃសារនេះដោយយ៉ាងណា ១១
ដល់ត្រូវបានបើកក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានលាក់បាំង
ត្រូវបានបើកក្នុងក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់
ដល់ក្នុងនីមិត្តភាពនេះ ត្រូវបានគំរោងដោយអសោយ និងកូនបុរសរបស់គាត់។
បន្ទាប់ទាំងពីរនេះបង្កើតឡើង គំរោងឱ្យការព្រមានមួយសម្រាប់អាហាស
ដល់គំរោងឱ្យពួកឡឌីស ដល់គុមារ «ការយល់ដឹង» អំពីបន្ទាប់ខាងក្នុង
និងខាងក្រៅទាំងពីរនេះ ដល់ជួរក្រុមកែច្នៃទំនាយព្រះគម្ភីរ។

ដោយយ៉ាងណា ១១:១១ និងវិវរណៈ ១១:១១ បង្ហាញនូវការគំរោងខាងក្នុង និងខាងក្រៅដូចគ្នា
ដោយដោយយ៉ាងណាគំរោងឱ្យខាងក្រៅ ហើយវិវរណៈគំរោងឱ្យខាងក្នុង។ “ជំពូក និង
ខាងក្នុង” នៃខាងក្នុង និងខាងក្រៅទាំងនេះ ភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងសារខាងក្រៅ
និងខាងក្នុងនៃជំពូកដប់ និងដប់មួយ ហើយពួកវាផ្ទុកនូវចំណេះដឹងក្នុង អសោយ
១១:១១។

អសោយ ជំពូក ៦ គឺជា 9/11 ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណការបរិសុទ្ធ
និងការចាក់ប្រឡាក់របស់អសោយជាអ្នកនាំសារនេះ 9/11។ ចាប់ពីជំពូក ៧ តទៅ
គឺជាគ្រោងសង្គមបេសនៃសារដែលបានមកដល់នេះ 9/11។ ជំពូក ១០
កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្នាទីនៃខែចុងក្រោយបុរាណនៃដោយយ៉ាងណា ជំពូក ១១
ពីព្រោះវាគឺជាសារដែលត្រូវបានបើកក្នុងពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989។

ជំពូកទីដប់មួយនៃអសោយគំរោងឱ្យ 9/11 និងការចាក់ប្រឡាក់របស់អសោយ
ព្រមទាំងសាររបស់គាត់។ ខ្លឹមសារត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយខ្លឹមសារដោយពាក្យ “Jessie”
ហើយខ្លឹមសារនេះថា “And in that day” ហើយខ្លឹមសារបន្តដោយថា “And it shall
come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover
the remnant of his people.”

ចុងនៃនេះគឺឆ្នាំ 1850។

ចេញពីគំនិតរបស់យសេ នឹងមានពន្យល់កម្មវិធីឡើង
ហើយមានមតិយល់ដឹងល្អចេញពីប្អូនរបស់គាត់។
ព្រះវិញ្ញាណព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្តាប់តាមដំណើរ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបុរាណ

និងការយល់ដឹង ពុទ្ធិញ្ញញ្ញាណនៃដៃបួនមាន និងឫទ្ធានុភាព ពុទ្ធិញ្ញញ្ញាណនៃចំណេះដឹង
និងនិការក្រោតខុលាចព្រះអម្ពចាស់។
ទ្រង់នឹងមានការយល់ឆាប់រហ័សក្នុងការក្រោតខុលាចព្រះអម្ពចាស់
ហើយទ្រង់នឹងមិនជំនុំជម្រះតាមអវិជ្ជាដែលព្រះនគររបស់ទ្រង់បានឃើញ
ឬស្មើបន្ទុកសោតាមអវិជ្ជាដែលព្រះកាណ៌របស់ទ្រង់បានឮឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់នឹងជំនុំជម្រះជនក្រីក្រដោយសចេកុតិសុចរិត
ហើយស្មើបន្ទុកសោតាមសចេកុតិយុត្តិធម៌
ដើម្បីបំប្លែងទ្រង់នឹងដល់មនុស្សសុល្លតបូកនូវលើផ្ទៃនៃដី។
ទ្រង់នឹងវាយផ្ទៃនៃដីដោយដំបងនៃព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់
ហើយដោយដងហើយនៃបែប្បមាត់របស់ទ្រង់ នឹងសម្រាប់មនុស្សអាក្រក់។
សចេកុតិសុចរិតនឹងជាខុសក្រែងកាន់ទៅចង្កករបស់ទ្រង់
ហើយសចេកុតិសុចរិតនឹងជាខុសក្រែងកាន់ទៅគ្រោះការរបស់ទ្រង់។
ចង្កកនឹងនាំជាមួយកូនចង្កែម ហើយខុលាខិននឹងដកជាមួយកូនពពែ។ កូនគោ
កូនគោ និងសត្វដទៃទៀតនឹងបំបែនឲ្យឆាត់ នឹងនាំជាមួយគ្នា
ហើយកុមារកូនមនុស្សនឹងដឹកនាំពួកវា។ មគ្គោ និងខុលាយុម៉ុនឹងស៊ីចំណីជាមួយគ្នា
កូនរបស់វានឹងដកជាមួយគ្នា ហើយគោនឹងស៊ីចំបឹងដូចគោ។
ទារកដទៃទៀតនឹងលង្វេនទៅមាត់នុដពស់កែ
ហើយកុមារនៃផ្ទះនោះហើយនឹងដាក់ដៃលើផ្ទៃពស់ពិស។
ពួកវានឹងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬបំផ្លាញអីឡើយ
នូវទ្រង់ទាំងអស់បរិសុទ្ធរបស់យើងខ្ញុំ
ដូច្នេះនឹងនាំព្រះអម្ពចាស់ ដូចទឹកដៃគូរបន្តបន្ទាប់សម្រាប់

11:10 ហើយនូវផ្ទៃនៃនោះ នឹងមានឫសរបស់យសោ
ដដែលនឹងឈរជាទង់សម្រាប់បុរាណជនទាំងឡាយ; សាសន៍នៃនឹងសុវត្ថិភាពទ្រង់;
ហើយទិសមុខរបស់ទ្រង់នឹងមានសិរីល្អ។

១១:១១ ហើយនូវផ្ទៃនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា
ព្រះអម្ពចាស់នឹងលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មុនដទៀតជាលើកទីពីរ
ដើម្បីយកសំណល់នៃប្រាជ្ញាសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ដដែលនូវសំណើមកិញ ពីអាសុរី និងពីអស៊ីរុទ្ធ
និងពីហឫស និងពីគូស និងពីអឡោ និងពីសីណារ និងពីហាម៉ាត
និងពីកោះទាំងឡាយនៃសមុទ្រ។

១១:១២ ទ្រង់នឹងលើកបង្ហាញសម្រាប់បណ្តាជាតិទាំងឡាយ
ហើយនឹងបុរមូលអស់អុនកដដែលគួរឲ្យបានបណ្តាចេញពីអីស្រាអែល
ហើយនឹងបុរមូលពួកដទៃគួរឲ្យបានខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់យូដាពីផ្ទៃនៃដី។

ការចូរណនៃរបស់អប្សរាអិមនឹងហាត់បង្វែរទៅផងដែរ
ហើយសត្វរបស់យូដានឹងគួរកាត់ផ្តាច់ចេញ៖
អប្សរាអិមនឹងមិនចូរណនៃយូដាទៀតឡើយ
ហើយយូដានឹងមិនបង្កការខានដល់អប្សរាអិមឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេនឹងហោះសំដៅទៅលើស្នាមរបស់ពួកភីលីស្ទីននៃទិសខាងលិច;
ពួកគេនឹងបុលនយកអស់អុនកនៃទិសខាងកើតជាមួយគ្នា;
ពួកគេនឹងដាក់ដៃលើអដ្ឋុ និងម្លូអាប៊ុ;
ហើយកូនចៅរបស់អាំម៉ូននឹងស្តាប់បង្គាប់ពួកគេ។

ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផុសឲ្យទាំងស្រុងអណ្តាតនៃមុន្ទរអហេសីប;
ហើយដោយខ្យល់ដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងគ្រូព្រះហស្តរបស់ទ្រង់លើទន្លេនេះ
ហើយវាយបុរាណវិទ្យាបក្សប្រែប្រួលជាបុរាណវិទ្យា
ហើយផ្ទុកវិទ្យាមនុស្សសត្វលងកាត់ដោយជើងសង្ឃក។
ហើយនឹងមានផលរំលោភសម្រាប់សំណល់នៃប្រជាជនស្រុករបស់ទ្រង់
ដែលនៅសេសសល់ពីអាសន្និវិ ដូចជាដែលមានដល់អីស្រាអែល
នៅក្នុងដៃលោកបេនឡើងចេញពីស្រុកអហេសីប។ អសោយ 11:1-16។

ខ្ញុំមួយចង់ថា៖ «ហើយនឹងមានមកក្នុងមួយផុសចេញពីគល់របស់យសេស
ហើយសាខាមួយនឹងលូតលាស់ចេញពីឫសរបស់គាត់
ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្តូកនូវលើទ្រង់»។
ការពិពណ៌នាដ៏មានអំណាចអំពីព្រះគ្រីស្ទបន្តទៅមុខទៀត
ប៉ុន្តែការពិពណ៌នានេះអនុវត្តចំពោះគ្រូចុងក្រោយច្រើនជាងសម័យរបស់អសោយ
ឬសូម្បីតែសម័យដែលព្រះគ្រីស្ទមានយាងដើរនៅក្នុងចំណោមមនុស្ស។

ការអានដោយប្រុងប្រយ័ត្នបង្ហាញថា ខទី១ ដល់ខទី៩
ទាំងអស់សុទ្ធជាក្នុងក្បួនសម្ភាសន៍ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៅក្នុងខទី១០ វាបានចងថា
«ហើយនឹងមានដំបងមួយដុះចេញមក»។ មិនមានការផ្អាកណាមួយនៅក្នុងលំហូរនៃគំនិត
ចាប់ពីខទី១ រហូតដល់ខទី១០ ឡើយ។ ខទី១០ ចងថា «ហើយនៅក្នុងចុងនៃនោះ»
ដែលត្រូវតែកើតឡើងនៅក្នុងចុងដៃដល់ខទី១។ ទាំងខទី១០ និងខទី១
សុទ្ធជាក្នុងក្បួនសម្ភាសន៍អំពី «ឫស» ហើយដោយការផ្ទុកវិទ្យាច្រើននោះ
គេបានភ្ជាប់ខ្លាំងពីរនោះចូលគ្នា ជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់។

ទាំងខទីមួយ និងខទីដប់ ចង់ថា៖ «ហើយនឹងមានដំបងមួយដុះចេញពីគល់របស់យសេស
ហើយមកមួយនឹងលូតឡើងចេញពីឫសរបស់គាត់ ហើយនៅក្នុងនោះ
នឹងមានឫសរបស់យសេស ដែលនឹងឈរសម្រាប់ជាន់សញ្ញានៃប្រជាជន;
សាសន៍ដទៃនឹងស្រងូតរក ហើយទីសម្រាករបស់គាត់នឹងមានសិរីល្អ»។

“ដំបង” គឺជានិមិត្តរូបនៃអំណាច។

នាងក៏បានសម្រាលបុត្របុរសម្នាក់
ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដោយដំបងដៃ
ហើយបុត្ររបស់នាងត្រូវបានលើកយកទៅឲ្យព្រះ និងឯបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។ វិវរណៈ 12:5។

«ដំបង» គឺជានិមិត្តរូបនៃការផ្ទុកវិទ្យាច្រើន ការបង្កើត និងការញែកចេញ។

លោកម៉ូសេក៏បានយកដំបងទាំងនោះទៅដាក់នៅចំពោះព្រះយេស៊ូ
ក្នុងរោងឧបនិវាសនស្នាក់នៅ។ លុះដល់ចុងស្បែក
លោកម៉ូសេបានចូលទៅក្នុងរោងឧបនិវាសនស្នាក់នៅ; ហើយមើល ដំបងរបស់អារ៉ុន
សម្រាប់រង្វង់លើ បានចេញពីទន្លេ ហើយបង្កកចិត្តក្នុងលក្ខណៈ បុរាណវិទ្យា
ហើយបង្កកចិត្តផ្ទុកវិទ្យាច្រើន។
លោកម៉ូសេក៏បានយកដំបងទាំងអស់ចេញពីចំពោះព្រះយេស៊ូ
ទៅឲ្យពួកកូនចៅអីស្រាអែលទាំងអស់; ហើយពួកគេក៏មើល
ហើយមុនាក៏យកដំបងរបស់ខ្លួន។
ព្រះយេស៊ូទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកម៉ូសេថា

«ចូរយកដំបងរបស់អើរ៉ុនទៅដាក់វិញនៅចំពោះទីបន្ទាល់
ដើម្បីបិទក្រដាសមុខមាត់បុរសរាំងនឹងពួកបះបោរ;
ហើយអ្នកនឹងបំបាត់ការអ្វីទាំងអស់ពីពួកគេចេញពីមុខអញជាស្រេច
ដើម្បីបិទឱ្យពួកគេស្ងៀម»។ លោកម៉ូសេក៏មានផ្លូវដូច្នេះដែរ៖
គឺដូចជាព្រះយេស៊ូវមានបងគ្រប់ដល់លោក នោះលោកក៏មានផ្លូវដូច្នេះដែរ។
ជនគណនា ១៧:៧-១១។

ដំបងរបស់អើរ៉ុនដែលមានពន្លក បង្ហាញអំពី «ដំបង»
មួយនៅក្នុងសម័យវិស្វកម្មកុរោយ
ដុបិតដំបងរបស់អើរ៉ុនតម្លៃប៉ុណ្ណោះដែលមានពន្លកចេញពីក្នុងចំណោម «ដំបង»
ទាំងដប់បី។ ការពន្លកចេញនោះជានិមិត្តសញ្ញានៃសម័យវិស្វកម្មកុរោយ
ដែលក្នុងសម័យនោះ ព្រះនឹងបង្ហាញការបង្កើតក្រុមរាង «ដំបង» បះបោរទាំងដប់ពីរ
ដែលអះអាងថាខ្លួនមានសារវិស្វកម្មកុរោយ
ហើយក៏ដូចជាមានបង្ហាញផងដែរក្នុងការសម្របសម្រួលរបស់អាល្លឺម៉ង់ដោយភូលវិទ
ដែលកំណត់ភាពខុសគ្នារវាងរបស់ពិត និងរបស់កុលដៃកុលាយ។ «ដំបង»
មួយក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃការរស់ដៃ និងការជំនុំជម្រះផងដែរ។

ហើយមានបុរសទាំងឡាយខ្សោចដើមក្នុងមួយ ដូចជាដំបងមួយ;
ហើយទេវតានោះឈរឡើង ទាំងមានបន្ទូលថា៖ «ចូរកុំរោកឡើង
ហើយរស់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ និងអាសនាបូជា
ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំនៅក្នុងនោះផង»។ វិវរណៈ 11:1

«ដំបង» ចេញមកពី «គល់» របស់ Jessie ហើយ «Jessie» មានន័យថា «ឈរចេញលេចផុតទៅ»
ដូចជាសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្លូវនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ។ Pharez គឺជា
«ប្អូន» ពិតប្រាកដរបស់ Jessie ហើយ Pharez មានន័យថា «ការបំបែក ការផ្ទុះចេញ
ឬការខូចខាតខ្លាំង»។ Pharez គឺជាប្អូន ឬជាការចាប់ផ្តើមនៃខុសឆ្គងរបស់ Jessie។ ដូច្នេះ
«ប្អូនរបស់ Jessie» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃ alpha គឺ Pharez ហើយ omega គឺ Jessie
គឺជាការចាប់ផ្តើម និងជាទីបញ្ចប់។ ប្អូនរបស់ Jessie
ចាប់ផ្តើមដោយការខូចខាតខ្លាំងមួយ (Pharez)
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃបុរសម្នាក់ដែលកំពុងឈរ។
ការដែលបុរសឈរឡើង តាមន័យទំនាយ គឺសម្គាល់អំពីនគរមួយ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
Pharez ចាប់ផ្តើមខុសឆ្គងមួយ
ដោយគ្មានទំនាក់ទំនងពូជពង្សសណ្ឋានមួយមុនពេលការបង្ហាញខ្លួនរបស់គាត់
ហើយឈ្មោះរបស់គាត់មានន័យថា ការបំបែក ដូច្នេះ កំណត់ត្រាពូជពង្សរបស់គាត់
នឹងឈ្មោះរបស់គាត់ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណ Pharez ថាជាការចាប់ផ្តើម
ហើយផ្ទុយនឹង Jessie ជាទីបញ្ចប់។ Melchizedek ក៏ជាតួអង្គព្រះគម្ពីរមួយរូបផងដែរ
ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា គ្មានខុសឆ្គងឡើយមុនដំបូង ដូចករណីរបស់ Pharez។
ប្អូនរបស់ Pharez ផ្ទុកសេចក្តីពិតថា គាត់តំណាងឱ្យបុរសដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ Melchizedek ដែល
Abraham បានថ្វាយដង្ហាយមួយភាគដប់ដល់លោក។

លំដាប់របស់មិលគីសឌីក គឺជាលំដាប់បូជាច្បាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវ ជាអង្គគន្លងមុខ បានចូលទៅសម្រាប់យើងហើយ
គឺទីកន្លែងដែលមានត្រូវតាំងជាមហាបូជាច្បាប់រៀងរាល់ថ្ងៃ តាមរបៀបរបស់មិលគីសឌីក។
ហេព្រើរ ៦:២០។

ឫសរបស់យសោសត្ថេជាបព្វជិតភាពរបស់មិលគីសឌើក
ហើយការចាប់ផ្តើមគ្រូរតន្ត្រីបញ្ចូលបញ្ចូលចាំងពីទីបញ្ចប់។
យសោសត្ថេណាងឲ្យក្រុមចុងក្រោយនៃបព្វជិតភាពរបស់មិលគីសឌើក
ដល់នឹងក្រណាត់ឡើង ហើយតាមអសោយ ពួកគេគឺជាទង់សញ្ញាដល់បុរាណជាតិ។

“ដើមគល់” មានន័យថា ‘កាប់ឲ្យដួលចុះ (ដើមឈើ); គល់ ឬឡងដើមឈើ
(ទាំងក្នុងសភាពដៃគូរមានកាប់ដួល ឬដៃគូរមានដាំ)’ ហើយ “ដើមគល់”
នោះលូតលាស់ចេញពីនគរមួយដៃគូរមានលងផុតទៅ ដូចជា នប្បិកុនសេសារ នៅក្នុង
ដានីយ៍លៃ ជំពូក ៤។ តាមន័យព្យាករណ៍ ដើមឈើមួយជានិមិត្តរូបនៃគរមួយ
ហើយនៅពេលនគរមួយដល់ទីបញ្ចប់ ដើមឈើនោះគូរមានកាប់ដួលចុះ។

“ដើមពន្លក” នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ចេញមកពីគល់ដៃគូរកាប់បន្តដល់ទុក
មិនមែនពីមកខាងលើទេ។ ពីរជាណាចក្រមុនមួយ ដៃគូរមានតំណាងដោយគល់នោះ
“ដំបង” មួយ—ជានិមិត្តរូបនៃសិទ្ធិអំណាច—កើតឡើង
ហើយសិទ្ធិអំណាចនោះអាស្រ័យលើថាគេ “ដំបង” នោះមាន “ពន្លក និងផ្កា”
នៃសារព្វះវស្សាចុងក្រោយដំបូង។ សិទ្ធិអំណាចនោះកើតចេញពីរាជាណាចក្រមុនមួយ
ដៃគូរមានកាប់រំលួចហើយ។

“ឫស” គឺជា “ឫសរបស់យសោសត្ថេ” ហើយ “ពន្លក” ដល់ចេញមកពី “គល់” នោះ
កំពុងចេញមកពី “គល់” ដៃគូរមានកាប់គឺជាឫសរបស់យសោសត្ថេ។
ពន្លកដល់បង្កកើតអំណាចចេញមកពីគល់ ប៉ុន្តែ “មកែ”
ចេញមកពីឫស—ហើយឫសនោះគឺជាទង់សញ្ញា។ ឫសជាការចាប់ផ្តើម
ហើយទីបញ្ចប់គឺជាមកែ។

ពាក្យ «ខុសស្រាវ» មានន័យថា អនុកយាមយុលំមើល ឬ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗ
អសោយប្រាប់យើងថា ខុសស្រាវមកដល់នៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

នៅក្នុងនោះ សុភវិបុលវរ្ម័ននាគនឹងចាប់កាន់បុរសមុនាក់ ដោយនិយាយថា
«យើងនឹងបរិភោគនំប៉័ងរបស់យើងផ្ទាល់
ហើយស្ត្រីក៏ពាក់សម្លៀកបំពាក់របស់យើងផ្ទាល់ដរាប
គ្មានតម្លៃឲ្យយើងគូរមានហៅតាមឈ្មោះរបស់លោក
ដើម្បីបិទកយកសច្ចក៏អាម៉ាស់របស់យើងចេញ»។ នៅក្នុងនោះ
ពន្លករបស់ព្រះយសោសត្ថេនឹងមានសោភ័ណភាព និងសិរីល្អ
ហើយផលផុលនៃផែនដីនឹងបុរសមុនាក់
និងគ្រូឲ្យលម្អអសម្រាប់ពួកអនុកដល់មានប្រដាប់ផុតក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។
ហើយនឹងកើតមានឡើងថា អនុកណាដែលនៅសេសសល់ក្នុងសិរីយុទ្ធ
និងអនុកណាដែលនៅសល់ក្នុងក្រុងយសោឡាម នឹងគូរមានហៅថាបរិសុទ្ធ
គឺគ្រប់គ្នាដែលមានកត់ឈ្មោះទុកក្នុងចំណោមអនុករស់នៅក្នុងយសោឡាម។ នៅ
ពេលដែលព្រះអម្ពចាស់ទ្រង់មានលាងសម្ភារៈក៏ខ្មែរក្រហមរស់នៅក្នុងយសោឡាម។ នៅ
ន ហើយមានជម្រកឈ្មោះក្បែរយសោឡាមចេញពីកណ្តាលទីក្រុងនោះ
ដោយវិញ្ញាណនៃការវិនិច្ឆ័យ និងដោយវិញ្ញាណនៃការដុតបំផ្លាញ។ អសោយ ៤:១-៤

«បុរសមុនាក់» ដល់សុភវិបុលវរ្ម័នចាប់កាន់នោះ គឺសម្ភារៈចេញ
ដល់កុលាយជាអង្គទីបុរាណ ដល់កើតចេញពីទាំងបុរាណ នៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ
ដោយកុលដៃបន្តតាមគំរូនៃព្រលឹងទាំង ៨ នៅលើទឹកដី។ នៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ

«នរោត្តមនៃនោះ» «សាខារបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងសរសេរសុភាគ និងរុងរឿង»
«កាលណាព្រះអម្ចាស់បានលាងសម្ភារភាពកខ្វក់នៃកូនស៊ីវិលទាំងឡាយរបស់ស៊ីឃ្លូន
ហើយបានជម្រះឈាមនៃកូនយេស៊ូវសាឡើងចេញពីកណ្តាលនោះ
ដោយវិញ្ញាណនៃការជំនុំជម្រះ និងដោយវិញ្ញាណនៃការដុតបំផ្លាញ»។
ការជម្រះដោយវិញ្ញាណនៃការជំនុំជម្រះ និងការដុតបំផ្លាញ នេះ
ត្រូវបានសម្រេចដោយអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា ក្នុងម៉ាទ្យាគី ជំពូក 3
នរោត្តមលេចហប់ចុងអាទិត្យ។ «សាខាសរសេរសុភាគ» នោះ
គឺជាមនុស្សសម្បជញ្ញសនៃសេសប្រទេសពាន់នាក់ ដែលមិនមកពីគល់ទេ
ប៉ុន្តែមកពីប្រសាសន៍យេស៊ូវ ដែលជាទង់សញ្ញា។

អំណាចរបស់ពួកគេត្រូវបានគំរាងដោយដំបងដែលចេញមកពីម្លប់នៃគរដែលបានដួល
រលំមួយ។ នគរភីឡាដែលហូររៀបបានដួលរលំចាប់ពីឆ្នាំ 1856 ដល់ឆ្នាំ 1863
ហើយអំណាចដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងនគរដែលបានដួលរលំនោះ
ត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញនរោត្តមលេចហប់ចុងអាទិត្យ។ នរោត្តមមកែនោះ
ដែលជាទង់សម្បជញ្ញ ត្រូវបានលើកឡើង
ចលនាឡើងវិញនៃមនុស្សសម្បជញ្ញសនៃប្រទេសពាន់
នឹងផ្តល់បុន្នុរទៅកាន់ចលនាភីឡាដែលហូររៀបនៃមនុស្សសម្បជញ្ញសនៃប្រទេសពាន់។
នរោត្តមនោះហើយ ដែលអំណាច ឬដំបង ដែលបានចេញមកពីនគរមីឡូលីវាយក៍
ឬភីឡាដែលហូររៀប ត្រូវបានគំរាងដោយកូនសាមីមួយ ដែលត្រូវបានដាក់លើអលេវៀគីម
ក្នុង អសោយ 22:22។

ហើយយើងនឹងដាក់កូនសោនវែងសង្វាសនៃស៊ីម៉ូនរបស់គាត់; ដូច្នេះ គាត់នឹងបើក
ហើយគុមានអ្នកណាអាចបិទបានឡើយ; ហើយគាត់នឹងបិទ
ហើយគុមានអ្នកណាអាចបើកបានឡើយ។ អសោយ 22:22។

ឧត្តមពីរនេះសម្គាល់ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ហើយកំពុងបញ្ចេញជាក់ថា
អលេយាគីមកំពុងទទួល «កូនសោ» មួយ។ ក្នុងឧត្តមពីរពីរមុននេះ
អំណាចរបស់ឡើងវិញត្រូវបានដកចេញពីសប្តាហ៍ ហើយបុគ្គលឲ្យអលេយាគីម។
នរោត្តមលេចហប់ចុងអាទិត្យ
អំណាចដែលផ្តល់បានបុគ្គលឲ្យបុគ្គលជាជនសញ្ញាសម្បជញ្ញដែលបានផ្ទេរសេចក្តីសង្ឃឹម
នឹងត្រូវដកចេញពីនគរបស់អាឌរនៃទីសួរថ្ងៃទីបុរាណប្រែឡើងវិញ ហើយបុគ្គលឲ្យនគរនៃ
ចលនាភីឡាដែលការបស់មនុស្សសម្បជញ្ញសនៃសេសប្រទេសពាន់នាក់—ដែលជានគរនៃស៊ីរីលូអ។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាដឹង ថាខ្ញុំជាអ្នកណា?»
ស៊ីម៉ូន ពាក្យសទ្ធាល្អឈើថា៖ «ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ»
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖
«ស៊ីម៉ូន ហេយូណាអើយ អ្នកមានពរហើយ
ដូចម្តេចមិនមែនសាច់ឈាមបានបើកសម្បជញ្ញនៃការនេះដល់អ្នកទេ គឺព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ
ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញ។ ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដទៃថា អ្នកជាពាក្យស
ហើយលើចម្រើននេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ
ហើយទ្វារនៃស្ថានយុត្តិធម៌នៃមនុស្សសុលាប នឹងមិនឈ្លនះវាឡើយ។
ខ្ញុំនឹងបុគ្គលកូនសោននៃគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក;
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកចង់នរោត្តមនៃដី នោះនឹងត្រូវបានចងនរោត្តមសួគ៌;
ហើយអ្វីៗដែលអ្នកសុំរាយនរោត្តមនៃដី នោះនឹងត្រូវបានសុំរាយនរោត្តមសួគ៌»។ ម៉ាថាយ

ដំបងនៃអំណាច ដដែលគួរមានតំណាងជាកូនស្រីមួយដដែលមានបុរាណដល់ពេញវ័យ
 គួរមានដាក់លើសម្រាប់អំណើយ៉ាងគឺម នៅក្នុង អសោយ 22:22។
 ពេញវ័យតំណាងឲ្យមកមួយនៃស្រីប្អូនពាន់
 ដដែលចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
 មុនពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យមកដល់បន្តិច។ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ
 ពេញវ័យស្រីចំនាត់ក្រសែរយ៉ា ភីលីពី ដដែលជាប៉ានីអុំ នៃខែទីដប់បីដល់ដប់បួន នៃ ដានីយ៉ៃលែ
 ជំពូក 11។ ឈ្មោះរបស់គាត់គួរមានបុរាណ ដដែលតំណាងឲ្យទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសញ្ញា
 ហើយឈ្មោះ «ពេញវ័យ» នៅពេលគណនាដោយគុណតម្លៃលំដាប់លេខនៃអក្សរនីមួយៗ
 សម្រាប់នឹង 144,000។ អំណាច ឬដំបង ឬកូនស្រី ដដែលគួរមានដាក់លើអំណើយ៉ាគឺម
 នៅពេលសហការគួរមានបោះចូលទៅក្នុងវាលមួយដូចជាហាល ហើយជា «ដំបង»
 ដដែលចេញមកពីគល់នៃអាដិនីនីម មីឡូពីក ហ្វីឡាដែលហ្វៀ
 ដដែលគួរមានដាក់បន្តិចបន្តួចចាប់ពីឆ្នាំ 1856 រហូតដល់ 1863។

ពេញវ័យកំពុងទទួលអំណាចនៃប្រជាជនសញ្ញាសម្តីនៃធរបស់ព្រះ
 នៅពេលមានការញែកស្រូវសាលីចេញពីសម្រៅអាក្រក់
 ពីព្រោះស្រូវសាលីគួរមានលើកឡើងជាតង្វាយនំបឹងគ្រឿងប្រឡាយទី៥០។
 សម្រៅអាក្រក់គួរមានញែកចេញជាមុន
 ដូចដដែលគួរមានតំណាងដោយមេដំបូននៅក្នុងនំបឹងគ្រឿងប្រឡាយទី៥០
 ដដែលគួរមានដាក់ចេញតាមរយៈដំណើរការដុតនំ។ អំណាចដំបង ឬកូនស្រី
 មកពីគល់នៃគាត់ដដែលមានដួលរលំ ហើយមកដដែលជាទង់សញ្ញា មកពីប្រសាសន៍យសោស
 ហើយក៏ជាប្រសាសន៍យសោសដែរ ពីព្រោះព្រះយស្សីបង្កាញចុងបញ្ចប់នៃប្រសាសន៍
 ដោយការចាប់ផ្តើមនៃប្រសាសន៍។ ឬស្តីពីការចាប់ផ្តើម ហើយមកដដែលជាចុងបញ្ចប់។
 ការអនុវត្តបែបនេះនេះ
 មិនអាចគួរមានយល់ដោយពួកយូដាដដែលចាប់អារម្មណ៍សម័យព្រះគ្រីស្ទ
 ឬនៅសព្វថ្ងៃនៃបេសាឡើយ
 ពីព្រោះនេះជាគោលការណ៍ដំបូងបង្អស់នៃវិធីសាស្ត្ររបស់គ្រូបង្ហាត់ដូចគ្នាដោយ
 ហើយវាក៏គួរមានតំណាងថាជាកូនស្រីនៃព្រះដំណាក់របស់ដាវីឌផងដែរ។
 កូនស្រីនេះបើកទ្វារទៅកាន់ព្រះដំណាក់របស់ដាវីឌ ដដែលមានបិទជិត។
 កូនស្រីនេះបើកទ្វារទៅឯទីសក្ការៈនៃស្ថានសួគ៌ គឺព្រះដំណាក់របស់ដាវីឌ។
 អាល់ហ្វានដូចទី ២២ ខកែលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
 គួរមានផ្ទុកឡើងមុតងទៀតនៅក្នុងអូមហេតានច្នៃហប់ថងអាទិត្យ។
 ដាវីឌ កូនរបស់យសោស កត់ត្រាសំណួរលាក់កំហាំងមួយ ដដែលមានកំណត់ការបញ្ចប់នៃការផងកែ
 រក្សាកែបន្លំមែនទៀតជាមួយពួកយូដាដដែលចូលចិត្តតុល្យលោះបុរកកែ
 នៅសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
 ដូចនេះហើយមានកំណត់ការបញ្ចប់នៃកុខិភាពរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកយូដា។

ទំនុកតម្កល់នឹងមួយរបស់ដាវីឌ។
 ព្រះយស្សីមានព្រះបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា៖
 «ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំខ្ញុំ
 ទាល់តែខ្ញុំដាក់សក្ការៈរបស់អូនក្នុងកំណល់ផ្ទាំងរបស់អូនក»។
 ព្រះយស្សីនឹងចេញដំបងនៃកម្ពុជារបស់អូនកពីស៊ីយ៉ូនមកថា៖

«ចូរគ្រប់គ្រងនូវកំណត់សម្គាល់របស់អ្នក»។
បុរាណសូត្ររបស់អ្នកនឹងស្មើគ្នាទៅនឹងក្នុងនៃប្លង់ធាតុភាពរបស់អ្នក
ក្នុងស្ថានភាពនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធ ចេញពីផ្ទះ
អ្នកមានទឹកសន្តស្វីមនយ្យវិយរបស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូវបានស្តាប់ហើយ
ហើយទ្រង់នឹងមិនប្រព្រឹត្តទ្វេសងថា៖ «អ្នកជាសង្ឃដ៏រស់រវើក
តាមរបៀបរបស់មលេគីស្តសេដកែ»។ ទំនុកតម្កកចឹង 110:1-4។

ប៉ាល់ម៉ូនីបានកំណត់ឱ្យដាក់អត្ថបទនេះក្នុង ទំនុកតម្កកចឹង 110
ដល់ជាក់ស្តែងគឺជាលេខមួយទៀតក្នុងពិភពគណិតវិទ្យា
ដល់គ្រូមានទទួលស្គាល់ថាជាលេខពិសេស។ ពាក់កណ្តាលនៃ «220» និងដប់ដងនៃ «11»
នឹងនាំឱ្យព្រលឹងមួយរំពឹងថា លេខ «110» មានសារៈសំខាន់ណាមួយ ហើយវាក៏មានមន្ត
ដូចជាអត្ថបទនេះផងដែរ។ វាជាបទចម្រៀងរបស់ដាវីឌ
ហើយដាវីឌគឺជាមិត្តរបស់មេស៊ីស្តមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
ដូចនេះវាគឺជាមួយពីបទចម្រៀងនៃចម្ការទំពាំងហយជូរ ដល់ជាបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ
និងកូនចៀម។ វាបញ្ជាក់ថា
នូវពេលវេលាអ្នកចម្ការទំពាំងហយជូរមុនគ្រូមានរំលងហួស
ហើយចម្ការទំពាំងហយជូរគ្រូមានបុគ្គលមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
នូវពេលវេលានោះកើតឡើង នោះគឺជា «ថ្ងៃនៃព្រះចន្ទស្រាវជ្រាវរបស់ទ្រង់»
ដល់ស្របគ្នានឹងអំណាចនៃបុណ្យថ្ងៃនៃហេស៊ីប
នូវចំណុចកំពូលនៃរដូវកាលបុណ្យថ្ងៃនៃហេស៊ីប។

បុរាណសូត្ររបស់ព្រះនឹង «ស្មើគ្នាទៅនឹង» នៅក្នុងថ្ងៃនៃពួកគេចេញមកពី
«ផ្ទះព្រះនៃព្រឹកព្រលឹម» ជាមួយនឹង «ទឹកសន្តស្វីមនយ្យវិយរបស់អ្នក»។
កំណត់ជាថ្មីមីឡែប្រឌាហ្វននៃការប្រើប្រាស់ជំនឿ និងជីវិត។
មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់គ្រូមានយកចេញពីផ្ទះនោះខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023
ហើយពួកគេបានកើតមកជាមួយនឹងទឹកសន្តស្វីមនយ្យវិយរបស់ពួកគេ
ពីព្រោះពួកគេបានកើតចូលក្នុងសារនៃការអំពាវនាវពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ
ដល់កំណត់មានជាមួយនឹងពួកមីលីលីតនៃដើមដំបូង ឬក្នុង «យុវវ័យ»
របស់ពួកគេផងដែរ។ នោះគឺជាទឹកសន្តស្វីមនយ្យវិយរបស់
ពីព្រោះវាជាការកើតឡើងមុនដទៃទៀតនៃប្រវត្តិសាស្ត្រអាល់ហ្វា
នូវក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអូមហេតា។ នៅក្នុង «ថ្ងៃនៃ» 'ការផុតពីអំណាច' «របស់ពួកគេ»
នូវពេលវេលា សប្តាហ៍ គ្រូមានបណ្តាញ «ចេញពី» «តំណែង» របស់គាត់ និង «ចេញពី»
«សុចរិតភាព» របស់គាត់ ហើយគ្រូមានទាញ «ចុះ» អលើយ៉ាគីម
មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់គ្រូមានផ្ទុកជាប្រជាប្រជាអូមហេតា
ពីព្រោះពួកគេមានផ្ទុកច្រើនតាមរបៀបរបស់ មីលេគីសេដកែ
ដុបិតមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់នឹងមិនសាកសួរជាតិសេចក្តីសុលាប័ណ្ណ
ឬដូចជាករណីរបស់ មីលេគីសេដកែ ពួកគេជាប្រជាប្រជាអស់កល្បជានិច្ច។

នៅក្នុង «ថ្ងៃនៃព្រះចន្ទស្រាវជ្រាវរបស់ទ្រង់» ព្រះអម្ចាស់នឹងបញ្ជូន
«ដប់ដងនៃមុលាំងរបស់ទ្រង់ចេញពីស៊ីយ៉ូន»។ សិទ្ធិអំណាចនៃគររបស់ទ្រង់ ទាំងព្រះគុណ
(ការរាប់ជាសូចនាករ) និងសិរីល្អ (ការញែកជាបរិសុទ្ធ)
គ្រូមានដាក់លើអស់អ្នកដែលពាក់មកក្នុងនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់
ព្រោះពួកគេតំណាងឱ្យគររបស់ទ្រង់។ ពួកគេគ្រូមានបញ្ជូនចេញពីស៊ីយ៉ូន
ពីព្រោះន័យនៃស៊ីយ៉ូនតំណាងឱ្យទង់សញ្ញានៃមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។

កាលពួកផារីស៊ីកំពុងប្រមូលផ្គុំគុណនោះទីនោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលសួរពួកគេថា៖
«អ្នករាល់គ្នាគិតយ៉ាងណាអំពីព្រះគ្រីស្ទ? ទ្រង់ជាបុត្ររបស់អ្នកណា?»
ពួកគេទ្រង់ឆ្លើយទ្រង់ថា៖ «ជាបុត្ររបស់ដាវីឌ»។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ដូច្នេះ ហេតុអ្វីហ៊ានជា ដាវីឌ ដោយព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់ហៅព្រះអង្គថា ព្រះអម្ចាស់ ដោយមានពាក្យថា
«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា
ចូរអង្គុយនៅខាងស៊ីនីខ្ញុំ ទាល់តែខ្ញុំដាក់ស្បុររបស់ទ្រង់ជាកំណល់ជើងរបស់ទ្រង់»?
ដូច្នេះ បើដាវីឌហៅព្រះអង្គថា ព្រះអម្ចាស់
តើព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្ររបស់គាត់ដូចម្តេច?

ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចឆ្លើយតបព្រះអង្គបានសូម្បីតែមួយពាក្យឡើយ
ហើយចាប់ពីថ្ងៃនោះតទៅ ក៏គ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានសួរព្រះអង្គទៀតឡើយ។
ម៉ាថាយ 24:41-46។

ទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍របស់ដាវីឌចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងន័យជាអាល់ហ្សា និងអូមហេតា—ដើម
និងចុងបញ្ចប់ គឺជាច្បាប់មូលដ្ឋានសំខាន់បំផុតនៃវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ហើយច្បាប់នោះ ពួកយូដាដែលចេះតែជជែកចម្លងចម្លាស់
មិនអាចយល់ផ្សេងៗបានឡើយ ដូចគ្នានឹងអាដ្យែនទីស៊ីម ទើបរំពឹងខាងឡាវឌីស មុនាក់
មិនអាចយល់ថា បុរសតិរវល់ពួកមីឡីយ៉ាត ក្នុងអំឡុងសម័យការស្រុកនៃកំណុំដាលអធុរក្ស
គឺជាកន្លែងដែលទឹកសន្តស៊ីមនស្មើស្មើស្រស់ស្អាត
ត្រូវបានចាក់បង្ហូរចុះក្នុងអំឡុងរយក្នុងរយក្នុងរយរបស់អាដ្យែនទីស៊ីម នោះដែរ។ «ទឹកសន្តស៊ីម»
នរាយក្នុងរយរបស់អ្នក សុចិត្តលើសន្តស៊ីមមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់
ហើយវាបានចាប់ផ្តើមផ្តល់កំណត់សំគាល់ថ្ងៃ 9/11 ហើយច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ គឺជា
«ថ្ងៃនៃអំណាច» ដែលនៅពេលនោះ ពួកសំណល់ត្រូវបានចាក់តាំងជាបូជាបារាយ
តាមលំដាប់របស់មលេគីសដេកេ។

ពីគល់ដែលនៅសល់នៃសាសនាចក្រសរេនេដេវេនេទីស្តបែបឡាវឌីស
(សាសនាចក្រកំពុងតស៊ូ) នោះ ម៉ែកេនោះចេញមក (សាសនាចក្រជ័យជម្នះ)
ខណៈដែលចេញពីប្រសាសន៍យសេស មួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់ គឺជាម៉ែកេនដែលដុះរឿង
ដែលត្រូវបានលើកឡើងជាតង្វាយគុរីនៃថ្ងៃនៃព្រះចេញមករបស់ទ្រង់។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សុភាសិត ជំពូកមួយ»

«ថ្ងៃទី ១ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៨៥០ ដល់ “ហ្វូងកូច”»

“បងប្អូនជាទីសុំឡាញ់—ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំយើងនិមិត្តមួយ នៅថ្ងៃទី
២៦ ខែមករា ដែលខ្ញុំនឹងរៀបរាប់។ ខ្ញុំបានឃើញថា
មនុស្សខ្មោចក្នុងចំណោមបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះ មានភាពមិនមែន និងសុព្វិកស្រពន់
ហើយគ្រាន់តែក្អែកក្អែកពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះ
មិនបានដឹងច្បាស់អំពីគ្រាន់តែយើងកំពុងរស់នៅឡាននេះឡើយ; ហើយថា ‘បុរស’
ដែលមាន ‘ដក់បោសជូលី’ បានចូលមកហើយ
ហើយមនុស្សខ្មោចកំពុងស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់នៃការត្រូវបោះបង់ក្នុងកន្លែង
ខ្ញុំបានអង្វរព្រះយេស៊ូវឲ្យសង្កត់ពួកគេ ឲ្យទ្រង់អត់ឱនពួកគេបន្តិចទៀត
ហើយឲ្យពួកគេបានឃើញគ្រោះថ្នាក់ដ៏គួរឲ្យរន្ធត់របស់ខ្លួន

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការកែតម្រូវបច្ចេកទេសជាស្រេច មុនពេលដំណើរការនឹងយឺតពេលជាងរៀងរហូត។
ទេវតាបាននិយាយថា ‘សេចក្តីរីករាយកំពុងមកដល់ដូចជាខ្យល់ក្នុងដំណើរការប្រែប្រួល’

ខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញដោយមានមត៌ក

ហើយសង្ឃឹមថាអ្នកទាំងឡាយណាដែលស្រឡាញ់លោកិយនេះ

ហើយជាប់ចិត្តក្នុងនឹងទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយមិនព្រមផ្តាច់ខ្លួនចេញពីវា

ហើយលះបង់វា ដើម្បីបិទបញ្ចប់អ្នកនាំសារឲ្យទៅតាមផ្លូវរបស់ពួកគេ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់មហន្តរាយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដែលស្រឡាត់

ដល់កំពុងរីករាយដោយខ្លះអាហារខាងវិញ្ញាណ។”

«ខណៈដែលខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញព្រលឹងក៏រីករាយកំពុងស្ថាប័ន

ដោយខ្លះសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន

ហើយមនុស្សខ្លះដែលអះអាងថាជឿសេចក្តីពិត កំពុងបណ្តោយឲ្យពួកគេស្គាល់

ដោយទប់ទុកមធ្យោបាយចាំបាច់សម្រាប់ជំរុញឲ្យពួកគេរាជកិច្ចរបស់ពួកគេដំណើរការទៅ

មុខ ទិដ្ឋភាពនោះឆ្លើយតបតាមការសម្រាប់ខ្ញុំ

ហើយខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញដោយដកវាចេញពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញថា

នូវពេលវេលាបុព្វហេតុនៃព្រះគម្ភីរឲ្យមានទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេ

ដូចជាយុវជនដែលបានមករកព្រះយេស៊ូវ [Matthew 19:16–22.]

ពួកគេបានចាកចេញទៅដោយសោកសៅ; ហើយថា មិនយូរប៉ុន្មាន

គ្រូរៀនក្នុងនឹងដំណើរនឹងឆ្លងកាត់

ហើយប្រោសយកទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេទៅអស់ទៅ

ហើយពេលនោះវានឹងយឺតពេលពេកក្នុងការលះបង់ទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេនៃផែនដី

ហើយបុរសម្នាក់ទុកទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេស្រឡាត់។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញព្រះបុរោសល្ហោះដ៏រុងរឿង ទ្រង់ស្រស់ស្អាត

និងគួរឲ្យស្រឡាញ់ ថា ទ្រង់បានចាកចេញពីអាណាចក្រនៃវិលីលុអ

ហើយយាងមកកាន់លោកិយដ៏ងងឹត និងឯកោនេះ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ជនុបស័រសេរបស់ទ្រង់ ហើយសង្គ្រោះមរណភាព

គឺព្រះអង្គដ៏សុចរិតជំនួសពួកមនុស្សអយុត្តិធម៌។ ទ្រង់បានទុកទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេ

និងការវាយដំដោយពិត ហើយបានពាក់មកបន្ទុកលើពួកគេដែលបានចាកក្រុង

ហើយនាំគ្នាទៅក្នុងសួនច្បារ ញើសរបស់ទ្រង់បានហូរជាដំណក់ឈាមធំៗ

ខណៈដែលបន្ទុកនៃអំពើហិង្សារបស់មនុស្សលោកទាំងមូលស្ថិតនៅលើទ្រង់។

ទេវតាបានសួរថា “ដើម្បីអ្វី?” អូ ខ្ញុំប្រសើរឡើងវិញ ហើយបានដឹងថា គឺសម្រាប់យើង;

ដោយព្រោះអំពើហិង្សារបស់យើង ទ្រង់បានរងទុក្ខខំទាំងអស់នេះ ដើម្បីបិទ

ដោយព្រះលោហិតដ៏រស់ស្រស់របស់ទ្រង់

ទ្រង់អាចប្រោសល្ហោះយើងថ្កោលដោយដល់ព្រះជាម្ចាស់។»

«បន្ទាប់មក បានបង្ហាញឲ្យខ្ញុំឃើញមុនដទៃទៀត

អំពីអ្នកទាំងឡាយដែលមិនព្រមបោះបង់ទុក្ខវេទនាសម្បត្តិរបស់ពួកគេនៃលោកិយនេះ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់គ្រូរៀនព្រលឹងដែលកំពុងរីករាយ ដោយផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីពិតទៅដល់ពួកគេ

ខណៈដែលព្រះយេស៊ូវឈរនៅចំពោះព្រះរូបិតា ទូលអង្គរដោយឈាមរបស់ទ្រង់

ដោយការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់ និងដោយមរណភាពរបស់ទ្រង់ សម្រាប់ពួកគេ;

ហើយខណៈដែលអ្នកនាំសាររបស់ព្រះកំពុងរង់ចាំ

ដោយគ្រឿងខ្លួនជាស្រេចដើម្បីនាំសេចក្តីពិតដល់សង្គ្រោះទៅដល់ពួកគេ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការស្រឡាត់ដោយការរងទុក្ខរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជនុបស័រ។

សម្រាប់អ្នកខ្លះដែលអះអាងថាជឿលើសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន

សូមបិតការផ្ទេរវិចិត្របំណុលនោះ ដូចជាបុរគល់បុរកំរប់សំពះផ្ទាល់
ដល់ទ្រង់មានខ្ញុំចិញ្ចឹមពួកគេផ្ទេរវិជ្ជាអនុកគ្រប់គ្រងថវិកាសា ដល់អនុកនាំសា
ក៏ជាការលំហែងដែរ។»

«បន្ទាប់មក ព្រះយស្ទីវដ៏រងទុក្ខខ
ទាំងយញ្ញបូជានិងសចក្ខីសុទ្ធាញ្ញរបស់ទ្រង់ផ្សាយផ្សាយយ៉ាងនេះ
ដល់ចុះនាក់មានបុរទានជីវិតរបស់ទ្រង់សម្រាប់ពួកគេ
ត្រូវបានលើកបង្ហាញមកខ្ញុំម្តងទៀត; ហើយបន្ទាប់មក
គឺជាជីវិតរបស់អនុកទាំងឡាយដល់អះអាងថាជាអនុកដើរតាមទ្រង់
ជាអនុកដល់មានទ្រព្យសម្បត្តិគិតលើកិច្ចនេះ ហើយចាត់ទុកថា
ការជួយដល់កិច្ចការនៃសចក្ខីសុទ្ធាញ្ញនោះ ជាភ្លើងធំដល់ម្តងទៀត។ ទេវតាមាននិយាយថា
“អនុកបែននេះអាចចូលស្ថានសួគ៌បានឬ?” ទេវតាមួយទៀតបានឆ្លើយថា “ទេ
មិនដល់ទេ មិនដល់ទេ មិនដល់ទេ។
អនុកទាំងឡាយណាដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ដល់កិច្ចការរបស់ព្រះនរោត្តមនៃដី នរោ
មិនអាចច្រៀងបទចម្រៀងនៃសចក្ខីសុទ្ធាញ្ញបុរោសលោះនរោត្តមស្ថានខាងលើបាន
ឡើយ។”»

«ខ្ញុំបានឃើញថា កិច្ចការដ៏រហ័សដល់ព្រះកំពុងបុរព្រឹត្តនរោត្តមនៃដី
នឹងត្រូវបញ្ចប់ក្នុងសចក្ខីសុទ្ធាញ្ញក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ហើយអនុកនាំសាដ៏ឆាប់រហ័សត្រូវបញ្ចប់បន្តដំណើររបស់ខ្លួន
ដើម្បីស្វែងរកហ្វូងច្រៀងដល់ខ្ញុំចាត់ខ្ញុំចាយ។ ទេវតាមួយអង្គបានមានបន្ទូលថា
‘តើគ្រប់គុណសុទ្ធផុសជាអនុកនាំសាឬ? ទេ ទេ អនុកនាំសារបស់ព្រះមានសារមួយ។’»

«ខ្ញុំបានឃើញថា កិច្ចការរបស់ព្រះមានត្រូវរារាំង
ហើយត្រូវបង្កអាប់ដោយមនុស្សសុខ្លះដែលបានផ្ទេរវិជ្ជាណាមួយទៅមក
នោះបើពួកគេមិនមានសារពីព្រះក៏ដោយ។ មនុស្សដូច្នេះនឹងត្រូវរាយការណ៍ចំពោះព្រះស
ម្រាប់រាល់ដុល្លារដែលពួកគេបានចំណាយក្នុងការផ្ទេរវិជ្ជាណាមួយទៅក្នុងដៃដល់មិនមែន
ជាភាគីពាក់ព័ន្ធរបស់ពួកគេត្រូវទៅនោះ;
ដូច្នេះបុរកំរប់នោះអាចបានជួយដល់កិច្ចការរបស់ព្រះ ហើយដោយសារការខ្វះខាត
ព្រលឹងទាំងឡាយមានអត់យុលាន និងសុលាប់ ដោយខ្វះអាហារខាងវិញ្ញាណ
ដល់ព្រះអាចបុរទានដល់ពួកគេតាមរយៈអនុកនាំសាដល់ព្រះមានហៅ និងផ្ទេរវិស័ស
បុរសិបបើពួកគេមានមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់។»

«ការរញ្ជួយដ៏ខ្ពស់ក្នុងក្រុងបានចាប់ផ្តើមឡើងហើយ ហើយនឹងបន្តទៅមុខទៀត
ហើយអស់អនុកដល់មិនសម្បត្តិចិត្តចាប់កាន់សចក្ខីពិតយ៉ាងម៉ឺន
និងឈរយ៉ាងមិនរងគ្រោះរងគ្រោះ ដោយលះបង់ខ្លួនសម្រាប់ព្រះ
និងសម្រាប់បុព្វហេតុរបស់ទ្រង់ នោះនឹងត្រូវបានរញ្ជួយចេញទាំងអស់។
ទេវតាមាននិយាយថា: “តើអនុករាល់គ្នាគិតថា
នឹងមាននរណាម្នាក់ត្រូវបានបង្ខំឲ្យលះបង់ឬ? ទេ ទេ។
នោះត្រូវតែដាក់ដោយសម្បត្តិចិត្ត។ វានឹងត្រូវការទាំងអស់ ដើម្បីបិទភ្នែកនៃនោះ។”—ខ្ញុំ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះឲ្យទ្រង់មកក្រោយសន្តិសុខសប្បុរសជនរបស់ទ្រង់
ដល់មួយចំនួនក្នុងចំណោមពួកគេកំពុងតែរស់រានដល់ និងសុលាប់។»

«ខ្ញុំបានឃើញថា អនុកទាំងឡាយដែលមានកម្ពស់អាចផ្ទេរវិជ្ជាដោយដៃរបស់ខ្លួន
ហើយជួយទ្រង់បុព្វហេតុនោះ មានទំនួលខុសត្រូវចំពោះកម្ពស់នោះ
ដូចជាអនុកដទៃនៃទំនួលខុសត្រូវចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេដែរ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំហ៊ានឃើញថា
ការជំនុំជម្រះទាំងឡាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចន្ទស្ថានគ្រប់ព្រះករណី
កំពុងតម្លៃកងយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ខ្ញុំហ៊ានអង្វរទៅទេវតានោះ
ឲ្យនិយាយជាភាសារបស់គាត់ទៅកាន់បុរាណជន។ គាត់ហ៊ាននិយាយថា "ផុតរលាន់
និងរន្ទះទាំងអស់នៃភ្នំសីណាយ ក៏មិនអាចរំកិលអុនកទាំងឡាយដដែលមិនព្រមឲ្យសច្ចេកុ
ដ៏ពិតដ៏ច្បាស់លាស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះរំកិលពួកគេហេនដឺរ; ហើយសាររបស់ទេវតាមួយ
ក៏មិនអាចដាស់ពួកគេឲ្យភ្ញើងឡើងបានដែរ។"» Review and Herald, April 1, 1850.